

Opus Christi Salvatoris Mundi
OPUS CHRISTI SALVATORIS MUNDI

Newsletter

Rok 8

Numer 5

Maj 2020

MISJONARZE SŁUDZY UBOGICH

Intencja ewangelizacyjna:

Módlmy się, aby diakoni, wierni służbie Słowa i ubogich, byli ożywiającym znakiem dla całego Kościoła.

(Intencja powierzona przez Ojca Świętego Światowej Sieci modlitwy za Papieża)

Blask prawdy

Katechizm Kościoła Katolickiego

PISMO ŚWIĘTE

II. Natchnienie i prawda Pisma świętego

105 Bóg jest Autorem Pisma świętego. "Prawdy przez Boga objawione, które są zawarte i wyrażone w Piśmie świętym, spisane zostały pod natchnieniem Ducha Świętego.

Święta Matka Kościół uważa, na podstawie wiary apostoelskiej, księgi tak Starego, jak Nowego Testamentu w całości, ze wszystkimi ich częściami za święte i kanoniczne, dlatego że, spisane pod natchnieniem Ducha Świętego, Boga mają za Autora i jako takie zostały Kościołowi przekazane".

106 Bóg natchnął ludzkich autorów ksiąg świętych. "Do sporządzenia ksiąg świętych Bóg wybrał ludzi, którymi posłużył się jako używającymi swoich zdolności i sił, by dzięki Jego działaniu w nich i przez nich oni sami jako prawdziwi autorzy przekazali na piśmie to wszystko, i tylko to, czego On chciał".

107 Księgi natchnione nauczają prawdy. "Ponieważ wszystko, co twierdzą autorzy natchnieni, czyli hagiografowie, powinno być uważane za stwierdzone przez Ducha Świętego, należy zatem uznawać, że księgi biblijne w sposób pewny, wiernie i bez błędu uczą prawdy, jaka z woli Bożej miała być przez Pismo święte utrwalona dla naszego

zbawienia".

108 Wiara chrześcijańska nie jest jednak "religią Księgi". Chrześcijaństwo jest religią "Słowa" Bożego: "Słowa nie spisanego, lecz Słowa Wcielonego i żywego". Aby słowa Pisma świętego nie pozostawały martwą literą, trzeba, by Chrystus, wieczne Słowo Boga żywego, przez Ducha Świętego oświecił nasze umysły, abyśmy "rozumieli Pisma" (Łk 24,45).

Wiadomości, nad którymi warto się zastanowić

POSYNODALNA ADHORTACJA APOSTOLSKA

QUERIDA AMAZONIA

OJCA ŚWIĘTEGO

FRANCISZKA

DO LUDU BOŻEGO I WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI

111. Podzieliwszy się niektórymi marzeniami, zachęcam wszystkich do pójścia naprzód konkretnymi drogami, które pozwolą zmienić rzeczywistość Amazonii i uwolnią ją od uciskających ją nieszczęść. Teraz wzniesmy spojrzenie ku Maryi. Matka, którą dał nam Chrystus, chociaż jest jedyną Matką wszystkich, przejawia się w Amazonii na różne sposoby. Wiemy, że „mieszkańcy pierwotni mają na wiele sposobów żywe relacje z Jezusem Chrystusem; ale droga maryjna przyczyniła się przede wszystkim do tego spotkania”[145]. W obliczu piękna Amazonii, które coraz bardziej odkrywaliśmy podczas przygotowywania i trwania Synodu, myślę, że najlepiej jest zakończyć tę adhortację zwracając się do Niej:

Matko życia,
w Twoim macierzyńskim łonie ukształtował się Jezus,
Pan wszystkiego, co istnieje.
Zmartwychwstały, przemienił Cię swoim światłem
i uczynił Cię Królową całego stworzenia.
Zatem prosimy Cię, byś panowała, o Maryjo,
w pulsującym sercu Amazonii.

Okaż się Matką wszystkich stworzeń,

w pięknie kwiatów, rzek,
wielkiej rzeki, która przez nią płynie
i wszystkiego, co drga w jej puszczech.
Chroń swą miłością tę eksplozję piękna.

Uproś Jezusa, by rozlał całą swą miłość
na mieszkających tam mężczyzn i kobiety,
aby umieli ją podziwiać i o nią się troszczyć.

Spraw, by Twój Syn narodził się w ich sercach,
aby jaśniał w Amazonii,
w jej ludziach i jej kulturach,
światłem swego Słowa, pociechą swej miłości,
swym orędziem braterstwa i sprawiedliwości.

Niech w każdej Eucharystii
wznosi się też wielki cud
na chwałę Ojca.

Matko, spójrz na ubogich Amazonii,
bo ich dom jest niszczone
dla nędznych interesów.
Ile bólu, ileż nędzy,
ileż porzucenia i ile arogancji
w tej błogosławionej ziemi,
obfitującej życiem!

Porusz czułość moźnych,
bo chociaż czujemy, że jest późno,
wzywasz nas do ocalenia
tego, co wciąż żyje.

Matko o przebitym sercu,
Cierpiąca w Twoich znieważonych dzieciach

i w zranionej przyrodzie,
króluj w Amazonii
wraz z Twoim Synem.
Króluj, aby nikt inny nie czuł się właścicielem
dzieła Bożego.

Tobie ufamy, Matko życia,
nie zostawiaj nas
w tej mrocznej godzinie.
Amen.

W świetle naszego charyzmatu

Kontynuujemy prezentację dokumentu ojca Giovanniego Salerno MSP opatrzonego datą 1999. Ojciec Giovanni przedstawia w tym dokumencie dwanaście stopni pokory z Reguły św. Benedykta.

SŁUDZY UBOGICH POKOLENIE CICHYCH I POKORNYCH SERCEM

o. Giovanni Salerno MSP

Ósmy stopień pokory

Wspólnota jako całość powinna niestrudzenie w pokorze i w modlitwie poszukiwać sposobu poznania prawdziwego dobrego ducha swojego powołania i utrzymywania go w nienaruszonym stanie przez oddalanie wszystkiego, co mogłoby mu zaszkodzić.

Każda wspólnota znajduje się w sytuacji szczególnej: z tego względu każdy Przełożony powinien interpretować Statuty w odniesieniu do swojej konkretnej wspólnoty, żyjącej w tym miejscu i w tym szczególnym momencie, konfrontując swoją swobodną interpretację z Ewangelią i z Magisterium Kościoła, a także z tradycją Ruchu.

Oto, w jaki sposób ósmy stopień pokory proponuje nam uległość: przyjmując postawę tego, kto powinien zachowywać, patrzeć, uczyć się, pamiętać, aby w sobie samym ukazać, że jest łagodny, że wyrzeka się swojego „ja” i że przyjmuje to, co zostało wypróbowane przez doświadczenie poprzednich pokoleń.

Dochodzimy tutaj do dojrzałości o tyle, o ile czerpiemy ze skarbcza doświadczeń innych ludzi, a nie stosujemy uparcie skostniałych osobistych kryteriów. Temu, kto wstępuje

do Ruchu ze zbyt jasno zarysowanymi poglądami na temat życia konsekrowanego, ze zbyt sztywnymi schematami dotyczącymi życia wspólnego, trudniej będzie stać się Sługą Ubogich niż komuś, kto wstępuje ze świadomością, że nic nie wie i powierza się Panu oraz tym, którzy mu towarzyszą.

Pan, kiedy nas powołuje, nie chce, abyśmy odpowiedzieli na projekt, który znamy w najmniejszych szczegółach. Kiedy zgodzimy się pójść za Tym, który nas powołuje, zawsze będziemy stawali wobec sytuacji nieprzewidywanych. Dotrzemy do ostatniego dnia i powiemy: teraz zaczynam cokolwiek rozumieć, teraz zaczynam być uczniem. Dopóki nie powiemy ostatniego „tak”, nie przestaniemy dziwić się swobodzie, z jaką Pan się nami posługuje.

Uległość polega na tym, byśmy dali się prowadzić za rękę temu, kto nami kieruje, na tym, by robić wszystko nie w swój własny sposób (ponieważ uważamy, że wiemy wszystko i to lepiej niż inni), ale jak ktoś, kto próbuje coś zrobić po raz pierwszy. Każdy ma swoje dary, które stają się bogactwem dla całej wspólnoty i Ruchu, jednak dary te są przydatne, tylko jeśli używa się ich z pokorą, w postawie ucznia, a nie samowolnie, z przemocą czy indywidualizmem.

Jest więc w Ruchu rzeczą bardzo ważną, byśmy nie byli nietolerancyjni wobec zastanych obyczajów, ale byśmy patrzyli z sympatią i poddawali się także temu, co nam nie odpowiada. Oto największa uległość i dojrzałość: poddać się; największy akt uczenia się: poddać się; prawdziwy akt wiary i miłości: poddać się. Ulegli są zawsze gotowi się uczyć i wierzą szczerze, że od innych mogą się zawsze czegoś nauczyć.

(ciąg dalszy nastąpi)

Wiadomości z naszych domów

Misjonarze Słudzy Ubogich

Kryzys spowodowany pandemią koronawirusa, który zakłócił życie większości krajów świata, dotarł także do Peru. Rząd peruwiański zdecydował się od początku zastosować środki ostrożności ograniczając wiele rodzajów działalności, w tym oczywiście także zamykając szkoły. Z tego powodu także i my musieliśmy zamknąć nasze kolegia i warsztaty w nadziei, że będziemy mogli już wkrótce na nowo je otworzyć.

Naszym wielkim zmartwieniem jest wiele rodziny, które mieszkają na peryferiach Cuzco i które codziennie wyruszają, by zdobywać środki utrzymania, nie mogą więc z oczywistych względów pozostawać dłuższy czas na kwarantannie.

Z tego powodu zorganizowaliśmy przygotowanie ponad 400 paczek żywnościowych, które przez ostatnie dwa tygodnie rozdaliśmy pomiędzy najbardziej potrzebujące rodziny. Mamy nadzieję, że nie będziemy musieli uciekać się do tej formy pomocy wielokrotnie (choć tak naprawdę w normalnym czasie też to robimy w niektórych szczególnych momentach roku), jednak jeśli było by to konieczne, jesteśmy gotowi rozdawać to, co Opatrzność nam przysłała.

Odpowiedź naszych wspólnot i naszych dzieci nie była tylko materialna, ale przede wszystkim duchowa, jako że przemieniliśmy czas kwarantanny w okazję do zwiększenia godzin adoracji eucharystycznej, prosząc Pana o szybkie zakończenie tego czasu, tak trudnego dla wielu osób.

W obliczu kryzysu związanego z rozprzestrzenianiem się koronawirusa wiele krajów rozwija systemy edukacji zdalnej, aby nie zostawiać uczniów bez nauczania. W tych dniach nasi uczniowie również nie mogą chodzić do szkoły, jednak w odróżnieniu od wielu innych, nie dysponują komputerami ani łączami internetowymi. W ten sposób po raz kolejny ubodzy są tymi, którzy najboleśniej odczuwają konsekwencje wszystkich nieszczęść. Tak więc, aby pomóc naszym uczniom w tych trudnych dniach, zorganizowaliśmy kilka konkursów dziennikarskich, plastycznych i muzycznych, by mogli choć trochę kontynuować swoją edukację w czasie kwarantanny. Chodzi także o to, by obudzić talenty. Po powrocie do szkoły najlepsze prace zostaną nagrodzone. Polecamy także tę inicjatywę waszym modlitwom.

Misjonarki Sługi Ubogich

Dom Małego Dziecka św. Teresy w Cuzco przyjmuje dzieci najuboższe, ponieważ nie tylko pochodzą z ubogich rodzin, ale także dlatego że są niepełnosprawne i często porzucone.

Sytuacja, jaka powstała w związku z rozprzestrzenianiem się koronawirusa, zmusiła nas natychmiast do zastosowania środków ostrożności w celu ochrony naszych dzieci.

Przeniosliśmy wszystkie dzieci zdrowe do naszego domu w Rumichaca (około 80 km od Cuzco) pozostawiając w Domu Dziecka tylko dzieci chore (a więc około sześćdziesięciorga). Po tym podziale postanowiliśmy, że siostry i pielęgniarki, które dobrowolnie się zgłoszą, zamkną się w domu do zakończenia stanu epidemii chroniąc maksymalnie to, co mamy najcenniejszego: nasze dzieci, które w swoich wątlących ciałkach

dopełniają Odkupieńczą Mękę Pana Jezusa.

Daty i wydarzenia, o których należy pamiętać w maju:

Odwołano wszystkie spotkania w miesiącu maju, ponieważ nie mogliśmy z całą pewnością liczyć na powrót do normalności (po kryzysie związanym z pandemią koronawirusa).

Obozy letnie w roku 2020

Sytuacja spowodowana pandemią koronawirusa zmusza nas do odwołania wszystkich obozów letnich zaplanowanych na rok 2020.

Mamy nadzieję, że będziemy je mogli zorganizować w przyszłym roku.

Więcej informacji:

e-mail: missionaricuzco@gmail.com

tel.: 3351823251 (kom. ojciec Walter MSP)

web: www.msptm.com

Facebook: Misioneros Siervos de los Pobres/

Missionary Servants of the Poor

Zadanie misyjne miesiąca:

W miesiącu maju poświęconym Dziewicy Maryi ofiaruję codzienny różaniec za ewangelizację krajów najbardziej potrzebujących.

Podjęmę także próby odnowienia zapału misyjnego i inicjatyw misyjnych we wspólnocie, w której żyję.